

ວັນທີ 20 ທັນວາ ຄ.ສ 1958

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ສະຫຼະປະຊາຊາດໄດ້ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດສົດຂອງມວນມະນຸດ, ດຊື່ ງຸໂລກ ເຮົາໄດ້ຈຸດພູມຂຶ້ນຕະຫຼອດບໍລິຫານການປະກາດສູນເປັນປະຫວັດການນຸ່ງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ໄດ້ຊຶມແຈ້ງກັບສະມາຊິກທຸກໆບ່ອນຂ້າງຢູ່ໃນປະລະເລີຍໂອກາດແລະວຸທິທາງອັນໃດຊຶ່ງສາມາດຈະໄດ້ຮັບໃນອານາຄົດ, ເພື່ອເພີ່ມແຜ່ໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບແລກຈຸດຍອດ ານ ແລະ ວຸຈານສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖານສຶກສາໃດໆໂດຍບໍ່ຄ່າ ານ ງຖາ ງວ ດທຳ, ການເມືອງຂອງເຮົາ ຫຼື ປະເທດໃດເລີຍ.

ສໍານັກງານທະຫານ ງຂ' າວຂອງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຄ. ສ 1958.

បំណង។

ດ້ວຍເຫດນີ້: ການຮັບຮູ້ກົດໝາຍຂອງນັກປະຕິວັດ ທີ່ບໍ່ມີປະຊາຊາຍ ຕົວບໍ່ກວ້າງໃນວົງສະກຸນ ຂອງມູນ, ດູນ, ກຸງ ແລະ ການຮັບຮູ້ ລັດສະໝາ ພາບ ແລະ ສະຖານະພາບຂອງບໍ່ກວ້າງ ແລະ ນັກປະຕິວັດ ນັກກອບເປັນຮາກຖານຂອງສັດຕູພາບ ຍຸດຕິທຳ ແລະ ສິນຕິພາບຂອງ ໂລກ.

ດ້ວຍເຫດວ່າ: ການບໍ່ຮັບຮູ້ ແລະ ໜີ້ນປະໝາດຕໍ່ສິດຂອງມະນຸດນັ້ນໄດ້ເປັນ
ຕົ້ນເຫດໃຫ້ເກີດການກະທາຍ່າງປ່າເຖົ້າອັນຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ແຄ້ນໃຈຕໍ່ມະນຸດທຸກ
ຂອງມະນຸດ ແລະ ເຫັນວ່າການນຳຊຶ່ງໂລກມະນຸດທຸກຈະມີອິດສະຫຼະໃນການສະແດງ
ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມເຊື່ອ ອື່ນໆຈະມີນ້ຳກຳລັງຄວາມຫວາດຫວານ ຢ່າງກວ້າງແລະ
ຍາກຈະຂັດຂວາງ ແລະ ເປັນໄດ້ຖືກປະກາດວ່າ: ເປັນຄວາມປາຖະໜາອັນຍອດຍິ່ງຂອງ
ມະນຸດ.

ດ້ວຍເຫດນີ້: ມີຄວາມສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງລະບົບປະຕິບັດໜ້າທີ່ນັ້ນສົດທັງຫມົດຂອງ
ມະນຸດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ບໍ່ກວດກາກູ້ຊາບໃຈໃຫ້ຕໍ່ສູ້ຄວາມບໍ່ດີບັນເທົາໄດ້
ແລະຄວາມກົດຂີ່ຂໍ້ມູນເທົ່າອົງໃສ.

ດ້ວຍເຫດດັ່ງກ່າວ ເປັນຂໍ້ສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງເຊື່ອດຣູສໍາພັນທະໄມຕິລະຫວ່າງປະເທດຊາດໃຫ້ດີຂຶ້ນ;

[illegible]

ດ້ວຍເຫດວ່າ: ລັດສະມາຊິກຕ່າງໆໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນສູ້ນຳກັນ ຈະຮ່ວມມືກັບ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອຈັດຕັ້ງການເຊື່ອມຕໍ່ກັນ ນັກການໃຫ້ການນຳບາງສິ່ງເຊັ່ນ ດາວທຸກ ຍາດຂອງມະນຸດ ແລະ ສິດສິດ ພາບອັນສຳຄັນ ນັກການໄດ້ເປັນໄປທາງວິໄລກຢ່າງປະຈຳກັນ.

ດ້ວຍເຫດວ່າ: ຄູ່ວາມເຂົ້າໃຈໃນສິດທິຂອງບຸກຄົນໂດຍທົ່ວກັນເປັນຂໍ້ສໍາຄັນ ຢ່າງເພີ່ມເຕີມ ດຕາມສັນຍານີ້ ຢ່າງສົມບູນ.

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ' ຈ ' ຄື ' ງປະກາດວ ' າ:

ປະກາດສາກົນກ່ຽວກັບສິດຂອງມະນຸດສະບັບນີ້ເປັນສູງ, ດີ ມີຂະໜາດ ' ວຸດທະຍາທິ ' ຈະ
 ໃຫ້ ຊົນຊາດ ແລະ ປະເທດຊາດທຸກໆຊາດ ບໍ່ ມີ ແຖມ ເພີ່ມ ອີກ ຈະໃຫ້ ບໍ່ ກຳ ນົດ ກຳ ນົດ
 ແລະ ອື່ນໆ ການສ້າງ ມາ ກໍ່ ອື່ນໆ ການ ຊຸກ ລື ອື່ນໆ ປະກາດນີ້ ເປັນ ນິໄສ ປະຈຸ ທັດ ໃຈສະໝັດ
 ນັ້ນ ມະຫາມາລາ ດການໃຫ້ ມີ ຜູ້ ນັບ ທຸກ ສິດ ແລະ ເສດ ພາບເຫັນ ການ ໃຫ້
 ກວ່າ ໆ ຂອງ ອອກໄປ ໂດຍການສຶກສາ ແລະ ການອົບຮົມ ແລະ ຈົດການໃຫ້ ມີ ຜູ້ ຮັບຮູ້

ແລະ ປະຕິບັດສິດ ແລະ ເສດຖີພາບນີ້ ທີ່ ວ່າໄປຢູ່ າງປະຈຸ ກໄດ້ຍໃຊ້ ລະບົບຕາມຂໍ້ ນຳຂອງ ຊາດໃຫ້ ໄດ້ ຜົນ ເປັນ ລາ ດ ບຸ ຂີ້ ນູ ໄປ; ການນີ້ ບຸ ຖ ສິ ດ ແລະ ເສດຖີພາບນີ້ ໃຫ້ ດຳເນີນໄປໃນທຸ າມກາງຊາວຊ ນູ ພ ນລະເມ ອງຂອງບ ນດາວ ດສະມາຊ ກນ ນູ ເອງພ ອມກັບ ທ ງຊາວຊ ນູ ພ ນລະເມ ອງຂອງບ ນດາວ ນແດນທ ີ ຢ ິ ໃນອ ານາດແຫ ງກ ດໝາຍຂອງລ ດ ເຫ ິ ານ ນດ ວຍ.

ມາດຕາ 1:

ມະນຸ ດເກີດມາມີ ສິດເສດຖີພາບ ແລະ ສະເໝີ ໜ້ າກັນໃນທາງກົດຕິ ສັ ກ ແລະ ທາງສິດ ດ ວຍມະນຸ ດມ ສະຕິ ສ າບ ດຊ ິ ນຍະ(ຮ ຸ ດ ຮ ຸ ຊ ິ ວ)ແລະ ມ ມະໃນທ າຈ ິ ງຕ ອງ ປະເພ ດຕ ັນຕ ິ ກ ນໃນທາງພ ິ ນ ອງ.

ມາດຕາ 2:

ຂໍ້ 1. ຄົນຜູ້ ໃດກໍ່ ອ າງຕົນ ໄດ້ ວ່ າ: ມີ ສິດ ແລະ ເສດຖີພາບທ ຸ ກຢູ່ າງທ ິ ໃດ ປ ິ າວຮ ອງຢ ິ ໃນປະກາດສະບ ບຸ ນ ໂດຍບ ິ ເລ ອກໜ້ າ ບ ິ າ ຈ າກ ດເຊ ິ ອຊາດ, ຜົ ວ ເນ ິ ອ, ເພດ, ສາສະໜາ, ຄວາມຄ ຶດເຫ ິ ນໃນດ ານການເມ ອງ ຫ ິ ອ ິ ນງ ກ າເນີ ດ ແຫ ິ ງຊາດຫ ິ ສ ິ ງຄ ິ ມຖານະການມ າ ບສ ມບ ດມາກ ຫ ິ ນ ອຍ, ມ ຕະກ ຸ ນ ຫ ິ ຖານະອ ິ ນງ.

ຂໍ້ 2. ອ ິ ກປະການໜ ິ ງ ຈະບ ິ າກ ັດຢູ່ າງໃດໃນການແຕກຕ ິ າງກັນ ອ ິ ນເນີ ັ ສູງມາຈາກ ລະບົບບ ານເມ ອງການປ ິ ກຸ ອງ ຫ ິ ລະຫວ ິ ງຊາດຂອງປະເທດ ຫ ິ ດ ນແດນ ຊ ິ ງ ບ ຸ ກຄ ິ ນຜູ້ ໃດຜູ້ ໜ ິ ງສ ິ ງກ ດຢູ່ ິ ດ ນແດນນ ິ ນ ຈ າເປ ິ ນເອກະລາດຢ ິ ໃນຄວາມ ອາວ ກູ ຂາຂອງມະຫາອ ານາດ ຫ ິ ບ ິ ມ ອ ິ ດສະຫ ິ ຫ ິ ຖ ິ ກລ ິ ດອະທ ິ ປະໂຕລ ິ ງໂດຍ ຈ າກ ດກ ິ ຕາມ.

ມາດຕາ 3.

ບ ຸ ກຄ ິ ນທ ຸ ກຄ ິ ນມີ ສິດດ ັລ ິ ງຊ ິ ວິ ດ ມີ ສິດເສດຖີພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນຕົ ວ.

ມາດຕາ 4.

ບ ິ ມີ ຜູ້ ໃດເລ ິ ຍທ ິ ຈະຕ ິ ອງຖ ິ ອ ິ າ: ມີ ອາການເປັ ນທາງດ ແລະ ເປັ ນຂ ິ ອຍເປັ ນຂ ິ າ ການເປັ ນທາດ ແລະ ຂ ິ ທາດນ ິ ນ ເປັ ນສ ິ ງທ ິ ຕ ິ ອງຫ ິ າມທ ຸ ກປະການ.

ມາດຕາ 5.

ບ ິ ມີ ຜູ້ ໃດເລ ິ ຍທ ິ ຈະຕ ິ ອງຖ ິ ກູ ທ ິ ລະມານຕົ ວ ຖ ິ ກິ ທິ ດ ຫ ິ ຂະນາບຢ ິ າງມາລ ຸ ນ ໃຫດຮ ິ າຍຢ ິ າງຂາດມະນ ຸ ດສະທ າ ຫ ິ ເຊ ິ ອມເສຍກົດຕ ິ ຢ ິ ດ.

ມາດຕາ 6.

ບ ຸ ກຄ ິ ນຜູ້ ໃດກໍ່ ລະນ ິ ມີ ສິດທ ິ ຈະຮັ ບຮູ້ ິ ໃສປະຈ ັບ ຸ ກຄ ິ ນທ ິ ປະຕິບັດກັນ ໃນທາງກ ິ ດໝາຍນະສະຖານທ ິ ທ ຸ ກແຫ ິ ງ.

ມາດຕາ 7.

ບ ຸ ກຄ ິ ນສະເໝີ ກັນຕ ິ ໜ້ າກ ິດໝາຍ ແລະ ມີ ສິດທ ິ ຈະໄດ້ ຮັ ບຄວາມຄ ິ ມອຸ ອງຂອງ ກ ິດໝາຍເທ ິ າທົບມກ ິ ນໂດຍບ ິ ມ ິ ການແຕກຕ ິ າງທ ຸ ກຄ ິ ນມີ ສິດທ ິ ຈະໄດ້ ຮັ ບຄວາມ ຄ ິ ມອຸ ອງເທ ິ າທົບມກ ິ ນຕ ິ ການກະທ ິ າໃດໆທ ິ ຖ ິ ກບ ຸ ກຄ ິ ນແຕກຕ ິ າງກ ິ ອ ິ ນອາດ ເປັ ນການລະເມ ິ ດໃນປະກາດສະບ ບຸ ນ ແລະ ຕ ິ ການທ ິ າທາຍໃດໆທ ິ ຈະຖ ິ ໃຫ້ ແຕກຕ ິ າງ ກ ິ ນດ ິ ງນ ິ :

ມາດຕາ 8.

ທ ຸ ກຄ ິ ນມີ ສິດທ ິ ຈະເພ ິ ິ ງສານປະຈ ັຊາດທ ິ ມີ ອ ິ ານາດເພ ິ ິ ອຕ ິ ິ ວ ິ າການກະທ ິ າ ອ ິ ນເປັ ນການລະເມ ິ ດສິດສິ າຄ ິ ນລ ິ ດຖະທ ິ າມະນຸ ນ ຫ ິ ກ ິດໝາຍໄດ້ ຮັ ບຮູ້ ແລ ິ ວ

ນັ້ນ.

ມາດຕາ 9.

ບຸກຄົນໃດບໍ່ ອາດຖືກຈັບກ, ມຄ, ມຂັງ ແລະ ເນລະເທດໂດຍລ່າພັງໃຈເລີຍ.

ມາດຕາ 10.

ບຸກຄົນແຕ່ລະຄົນມີສິດເສລີພາບຢ່າງເຕັມທີ່ ທີ່ຈະໃຫ້ສາມອົດສະຫຼະ ແລະ ທົ່ວໆທາງພາຍນອກ ກ່ຽວກັບຂອງຕົນຢ່າງຍຸດຕິທຳ ແລະ ເປັນເລື່ອຍສາມາດ ນັ້ນຈະ ພິຈາລະນາຕາມລະບົບ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ຕາມຄຳກ່າວຫາໃສ່ ບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນຢ່າງມີເຫດຜົນພ້ອມຢູ່ ໃນພະແນກອາຍາ.

ມາດຕາ 11.

ບຸກຄົນຜູ້ໃດທີ່ຖືກກ່າວຫາກະທຳຜິດກົດໝາຍນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ຖືວ່າບໍ່ມີ ຄວາມຜິດ ຫຼື ຄວາມຜິດຂອງຜູ້ນັ້ນຈະປະກົດຂຶ້ນຕາມກົດໝາຍໃນລະຫວ່າງ ການດຳເນີນຄູ່ຊຸມ ອົງໜ້າປະຊາຊົນ ໃນລະຫວ່າງນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ບຸກຄົນຜູ້ ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ມີປະກັນສິດຂ້າງໜ້າໃນການຕັ້ງສູນ ຄະດີຂອງຕົນ.

ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງຈະບໍ່ຖືກໂທດເລີຍໃນການກະທຳ ຫຼື ການຫຼົງລີ້ມຖ້າຫາກວ່າ ໃນຄະນະທີ່ທຳນຽມນັ້ນບໍ່ເຫັນວ່າຜູ້ຜິດກົດໝາຍຂອງຊາດ ຫຼື ລະຫວ່າງຊາດໃນ ທຳນຽມດັ່ງກ່າວບໍ່ຄວນຈະປະໂຫຍດໃນໂທດບຸກຄົນຜູ້ນັ້ນໃຫ້ໜັກກວ່າໂທດທີ່ ໃຊ້ປະຕິບັດໃນຄະນະທີ່ກະທຳຄວາມຜິດນັ້ນ.

ມາດຕາ 12.

ບຸກຄົນຜູ້ໃດຈະຖືກຜູ້ອື່ນແຈກແຈງກ່ຽວຂ້ອງໂດຍລ່າພັງໃຈໃນການດຳເນີນ ຊີວິດຂອງຕົນເອງອອກສູ່ວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງກັບພົນລະເຖົ້າໃນຂອງຕົນ ຫຼື ຈົດໝາຍທີ່ຂຶ້ນໄປມາຫາກໍ່ບໍ່ຈະຖືກບັນດາບັນດາບັນດາ ຍົດ ແລະ ຊັບສິນຂອງຕົນ ນັ້ນບໍ່ໄດ້ເລີຍບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະຢູ່ໃນຄວາມຄຸ້ມຄອງຂອງ ກົດໝາຍເລື່ອຍ ອາດຈະມີການແຈກແຈງ ຫຼື ການບັນດາບັນດາ ນັ້ນ.

ມາດຕາ 13.

ບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດທີ່ຈະບໍ່ຕ້ອງໄປມາໂດຍເສລີ ແລະ ເລືອກທີ່ຕັ້ງພູມ ລ່າເນົາຢູ່ພາຍໃນລັດ ຫຼື ລັດໜຶ່ງ.

ບຸກຄົນແຕ່ລະຄົນມີສິດທີ່ຈະຈາກປະເທດໃດປະເທດໜຶ່ງໄປ ນັບທັງປະເທດຂອງຕົນ ດ້ວຍ ແລະ ກໍ່ບໍ່ຄວນມາໃນປະເທດຂອງຕົນໄດ້.

ມາດຕາ 14.

ບຸກຄົນທຸກຄົນເມື່ອຖືກບັນດາບັນດາ ບັນດາ ນັ້ນສິດທີ່ຈະຫາທີ່ອາໄສ ແລະ ຮັບເອົາທີ່ອາໄສໃນປະເທດອື່ນກໍ່ໄດ້.

ສິດສ່ວນນັ້ນບໍ່ໃຫ້ອົງອື່ນໃດໃນກໍລະນີທີ່ຄຳຮ້ອງຟ້ອງກ່າວຫາຫາກມີ ເຫດຜົນຕາມຄວາມຈິງ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນໂທດທາງກົດໝາຍລະຫວ່າງຊາດ ຫຼື ກໍ່ບໍ່ເຖິງ ການກະທຳທີ່ຂ້າງໜ້າ ຫຼື ການ ແລະ ຄວາມມັ່ງໝາຍຂອງສະຫະປະຊາຊາດ.

ມາດຕາ 15.

ບຸກຄົນຜູ້ໃດກໍ່ຈະມີສິດມີສັນຊາດ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະຖືກຖອນສັນຊາດຂອງຕົນໂດຍລ່າພັງໃຈ ຫຼື ຖືກຖອນສິດ ໃນການປະຕິບັດສັນຊາດ.

ຕັ້ງແຕ່ ມີ ອາຍຸ ໑ ນັບ າວສາວຂຶ້ນໄປຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງໃດຍບໍ່ ຈຶ່ງກັດ
ສັນຊາດ ເຊື້ອຊາດ ຫຼັກສາສະໜາ ມີ ສິດທິ ຈະສັມມັດ (ແຕ່ ງດູອາໄສ າກ ນເປັນ
ຜົວເມຍ) ແລະ ສົ່ງອົງອື່ນ ອື່ນ ສົມມັດ ສິດສະເໝີ ກັນໃນເມືອງ ອົງອື່ນ
ໃນລະຫວ່າງ າຍຸ ກັນ ດ້ວຍກັນ ານຜົວເມຍ ແລະ ໃນຂະນະທີ່ ມີ ການເລືອກ ວາຫະມັງ
ອື່ນ.

ຄູ່ບຄົວເປັນວັດຖຸ, ທີ່ມີມະນຸດ ແລະ ຫຼັກສູ່ າຄັນຂອງສັງຄົມ ແລະ ມີສິດທິ 'ຈະໄດ້' ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກສັງຄົມ ແລະ ຈາກລັດ.

ບຸກຄົນທຸກຄົນໂດຍລວມແລ້ວ ຫຼື ໃນໝູ່ 'ຄະນະກຳມະການ' ຄື ມີສິດທິ 'ຈະເປັນເຈົ້າຂອງ
ໂດຍກຳມະສິດ'.

ບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດເສລີພາບໃນຄວາມຄິດໃນຄວາມເຊື່ອ ອຖື ແລະ ການຖື ສາສະໜາ ສິດສ່ວນນີ້ ກໍ່ຕົວຂ້ອງດ້ວຍສິດເສລີພາບໃນການປ່ຽນສາສະໜາໃໝ່ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອ ອຖື ຢ່າງຈິງໃຈ ແລະ ເສລີພາບໃນການສະແດງໃຫ້ເຫັນສາສະໜາຂອງຕົນ ຫຼື ຄວາມເຊື່ອ ອຖື ຢ່າງຈິງໃຈຂອງຕົນໃນການສອນດ້ວຍການກະທຳ າພ ທຸ່ນນະມ ດູ່ສະການ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຈາຮ ດປະເພນີ ການສະແດງນັ້ນກະທຳໂດຍລຳພາງ ຫຼື ຮ່ວມໝູ່ ຄະນະ ກໍ່ຕາມ.

ບູກຄົນທຸກຄົນມີສິດເລືອກຢາບໃນການຮັກສາ ແລະ ສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນ ດັ່ງນັ້ນ ນັ້ນຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ ກົດໝາຍ ບໍ່ ຕ້ອງ ຕົກໃນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຕົນ ແລະ ສິດທິ ຈະສືບຫາຮັບແທ້ ຢາບຂ້າວ ແລະ ຄວາມຄິດໂດຍວິທີໃດກໍຕາມ ແລະ ໂດຍບໍ່ ຈຳກັດເຂດແດນຂອງປະເທດ.

ບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດເສລີພາບໃນການປະຊຸມ ແລະ ສະມາຄົມໃນທາງສັນຕິສຸກ.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລີຍທີ່ຈະຕ້ອງຖືກບັງຄັບໃກ້ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກໃນສະມາຄົມໃດ
ສະມາຄົມໜຶ່ງ.

ບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດທິ 'ຈະຮ່ວມໃນການບໍລິຫານກິຈະການແຜ່ນດິນໃນປະເທດ ຂອງຕົນໂດຍຕົງກິດໂດຍຜູ້ຕາງໜ້າທີ່' ໄດ້ເລືອກຕາມອາເພີໃຈແລ້ວກໍ່ໄດ້.

ບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດທິ 'ຈະຮັບຕໍາແໜ່ງລາດສະການແຫ່ງປະເທດຂອງຕົນຕາມກະລະນະສະເໝີພາກ.

ຄວາມເຈດຕະນາຂອງຊົນຊາດແມ່ນຫຼັກຂໍ້ກຳນົດສາທາລະນະ, ຄວາມເຈດຕະນາ
ນີ້ຕ້ອງໃຫ້ສະແດງອອກມາຕາມພາບທີ່ຄົນລາວອາຍຸກຳລັງຈະຕ້ອງກະທຳ
ກຸນຕາມກຸນດີເວລາໃດໜຶ່ງກະແນນສູ່ບັງສະເໝີກັນທີ່ໄປແລະດ້ວຍພາ
ລັບທີ່ຕາມພາບດ້ວຍກັນທີ່ໃຫ້ເສດຜ່າຍໃນການລ່າງຄະແນນສູ່.

ຂໍ້ 1. ບຸກຄົນທຸກຄົນໃນຖານະທີ່ ' ເປັນສະມາຊິກຂອງສັງຄົມມະນີສັດທາ ' ຈະໄດ້ຮັບ
ຄວາມປະຖິ້ມໄພດູ່ ານສັງຄົມ; ບຸກຄົນທຸກຄົນມະນີສັດທາ ຈະໄດ້ຮັບຄວາມພໍໃຈໃນສັດ
ທາ ກໍ່ ບົ່ວຂ້ອງແກ່ ເສດຖະກຸດ ສັງຄົມ ແລະ ວິທະຍາສາດ າຊົງຈຳເປັນແກ່
ກົດດັນ ສັງຄົມ ໂດຍເສດຖະກຸດ ານ ມີ ສັນຄວາມພະຍາຍາມຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມຮ່ວມມື
ລະຫວ່າງຊາດໂດຍສະເພາະ ານ ງ່າຍ ງ່າຍການວາງລະບົບ ແລະ ຊັບສັມບັດຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດທິ 'ຈະເຮັດວຽກເຮັດການເລືອກການງານຂອງຕົນຕາມລໍາເພີງໃຈຕາມກະນົນ' ເປັນທາງແລະ ພິຈາລະນາ 'ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງຕໍ່ການຂາດງານທໍາ'.

ບຸກຄົນຜູ້ໃດທີ່ກຳນົດງານມີສິດທິ ຈະຮັບຜິດຊອບຕາມຄວາມຍຸດຕິທຳ ແລະ ພໍໃຈ ເພື່ອຈະ ບົດຊຸມ ບູຊາງາມ ແລະ ຄຸ້ນຄຸ້ມ ວິໄນ ແລະ ການປະຕິບັດ ມາດຕະການ ຈະ ໄດ້ຮັບຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກສະໜັບສະໜູນ ມາດຕະການ ທີ່ ບໍ່ ນຸ່ງ ນຳ ກັບ ວິໄນ.

[illegible][illegible]

ບູກຄົນທຸກຄົນມີສິດທິ ຈະໄດ້ຮັບການອົບຮົມສຶກສາ, ການອົບຮົມສຶກສາ
ນັບຕ່ອງໂດຍ ເປັນໂດຍບໍ່ໃຫ້ມີການເສຍຄ່າ, ຢ່າງໜ້ອຍຕ່ອງໂດຍ ນການສຶກສາ
ຊັ້ນມັດທະຍົມ ແລະ ທີ່ເປັນເຄື່ອງສູນບໍລິການສຶກສາ ດ່ຽວ ເປັນໂດຍບໍ່ມີການເສຍຄ່າການ
ສຶກສາວຸຊາສະເພາະ ແລະ ອະນຸວັດສະນະກະສັດ ອງໃຫ້ດ່ຽວ ເປັນທາງໄປ, ສູ່ວຸນອຸດົມ
ສຶກສານັບຕ່ອງໂດຍ ແກ່ບຸກຄົນທຸກຄົນໂດຍສະເໝີພາບຕາມທາງ ແລະ ຕາມ
ຄຸນນະວັດທະນະຊາບຸກຄົນ.

ການອົບຮູ້ມສຶກສານັ້ນຕ້ອງໄດ້ມີໄປຫາຄວາມເປັນກູບບານອັນເຕັມທີ່ຂອງ
ບຸກຄະລັກແຫ່ງມະນຸດແລະມີເຖິງຄວາມນັບຖືສິດຂອງມະນຸດແລະເສລີພາບ

ສ່ວນສໍາຄັນນີ້ໃຫ້ມາກຍິ່ງຂຶ້ນການອົບຮົມສຶກສາຕ້ອງສະໜັບສະໜູນຄວາມ
ເຂົ້າໃຈຄວາມຜັນຜົນ ແລະ ມີດຕະພາບລະຫວ່າງປະເທດຊາດທຸກປະເທດ ແລະ ໝູ່
ກຸ່ມເຊື້ອຊາດ ຫຼື ສາສະໜາທຸກເຫຼົ່າ ພ້ອມດ້ວຍຂະຫຍາຍການດໍາເນີນຂອງສະຫະ
ປາຊາຊາດເພື່ອຮັກສາໄວ້ຊື່ສະຫງົບພາບ.

ພໍ່ແມ່ມີສິດກູ້ຮັບເພື່ອນເພື່ອນທີ່ຈະເລືອກເອົາຊະນິດການອົບຮົມສຶກສາທີ່ຈະໃຫ້
ລູກຂອງຕົນໄດ້ຮັບນັ້ນ.

ມາດຕາ 27.

ບຸກຄົນທຸກຄົນທີ່ສິດທິຈະເຂົ້າຮ່ວມດໍາເນີນການສຶກສາໃນໝູ່ຄະນະໂດຍ
ເສລີ ຮັບຄວາມເພີ່ມເຕີມຈາກສິນລະປະ ແລະ ຮູ້ວິຊາ ຈັດການກ່ຽວກັບໃນດ້ານ
ວິທະຍາສາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ມານັ້ນດ້ວຍ.

ຜູ້ໃດກໍ່ມີສິດທິຈະໄດ້ຮັບຄວາມຄູ້ມຸກຊ່ອງຈາກຜົນປະໂຫຍດທາງກາຍ ແລະ ໃຈອັນ
ເກີດມາຈາກການດໍາເນີນທຸກຢ່າງໃນດ້ານວິທະຍາສາດ ນະຄະດີ ຫຼື ສິນລະປະ
ຊ່ຽງຕົນເປັນເຈົ້າຂອງນັ້ນ.

ມາດຕາ 28.

ບຸກຄົນທຸກຄົນມີສິດທິຈະມີການສະຫງົບເກີດຂຶ້ນໃນດ້ານສັງຄົມ ແລະ ໃນ
ດ້ານຕ່າງປະເທດເພື່ອຈະໃຫ້ມີສິດ ແລະ ເສດຖະພາບທາງມວນທີ່ໄດ້ກ່ຽວໃນໃບປະກາດ
ສະບັບນີ້ດໍາເນີນໄປຢ່າງສຸກສິດສັມບູນ.

ມາດຕາ 29.

ບຸກຄົນໃດກໍ່ມີໜ້າທີ່ຊື່ງຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ໝູ່ຄະນະໃນສັງຄົມ; ຄວາມ
ຈະເລີນແຕ່ງງານບຸກຄະລຸກຂອງຕົນຈະດໍາເນີນໄປໄດ້ຢ່າງເສດຖະ ແລະ ສັມບູນກໍ່ແຕ່
ໃນວົງໝູ່ຄະນະເທົ່ານັ້ນ.

ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ເສດຖະພາບຂອງຕົນນັ້ນບຸກຄົນໃດຕ້ອງດໍາເນີນຢູ່ໃນ
ຂອບເຂດແຫ່ງກົດໝາຍທີ່ຕັ້ງໄວ້ນັ້ນທຸກສິ່ງ ນຳໂພກສະມາຊິກຄວາມຕ້ອງການ
ຂອງທຸກຄົນຈະລືມຄວາມສະຫງົບຂອງສາທາລະນະຊຸມ ແລະ ສະຫງົບສຸກຮ່ວມກັນໃນ
ສັງຄົມປະຊາທິປະໄຕ.

ໃນສະຖານໃດກໍ່ມີສິດ ແລະ ເສດຖະພາບເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຄວນໃຫ້ປະຕິບັດໄປໃນທາງ
ຂັດຂວາງຕໍ່ຈຸດໝາຍ ແລະ ຫຼັກການຂອງສະຫະປະຊາຊາດ.

ມາດຕາ 30.

ຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງໃນປະກາດສະບັບນີ້ບໍ່ໃຫ້ເອົາຕິດຄວາມເຂົ້າໄປໃນທາງອັນກໍ່ຜິວ
ແກ່ສິດໃດສິດໜຶ່ງສະໄໝ້ບໍ່ໃດໄດ້ດູໝູ່ຄະນະໃດຄະນະໜຶ່ງ ຫຼື ບຸກຄົນ
ໃດບຸກຄົນໜຶ່ງທີ່ຈະດໍາເນີນຫຼັກປະຕິບັດການອັນມຸ່ງໄກລາຍສິດ ແລະ
ເສດຖະພາບທາງມວນຢູ່ໃນປະກາດສະບັບນີ້.